

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

ELFIZETÉSI ÁR
helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve
Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1-10 sor 50 kr, Nagyobb és több szöri hirdetéseknek kedvezmény.)
Minden egyes hirdetés után külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nyilttéri közlemény sora 10 kr.
Hirdetések és Nyiltt-ter előre fizetendő
Kéziratok vissza nem adtnak

Brassóban, Nagy-Szörna-utca sarkán
Papp Ferencz bútorraktára fölött,
hol a szerkesztő hétköznapiakon délelőtt
9-11 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. alatt
hol minden délután találhatók.
A szellemi részét illető minden közle-
mény, valamint az
előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Nagy-küküllőmegyei érdeklő közlemények
Horváth László
szerkesztőhöz Segesvárra küldendők,
kis-küküllőmegyei érdeklő közlemények
Gyöngyösi István
szerkesztőhöz Diecs-Szt.-Mártonba.

AZ E. M. K. E. brassó- s nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.
A brassói és erzsébetvárosi kir. törvényszékek s ezekhez tartozó brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, diecső-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkli, segesvári és szent-ágotai kir. járásbíróságok hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKENT HÁRÓMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Máasz), Schalek Henrik, Oppelík Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

110-ik szám.

Brassó, Csütörtök, szeptember 26-án.

V. évfolyam. 1889.

Alig lesz az országban magyar lap, mely su-
lyosabb és kedvezőtlenebb viszonyok között indult
volna meg, mint ezeltől öt évvei a »Brassó.« És da-
czára ennek, valamint a folyton tartó kedvezőtlen vi-
szonyoknak, közvetlen működési területe birtokos
osztálya válságos helyzetének, a kereskedelem és ipar
általános pangásának, nemcsak fenn tudta magát tar-
tani tisztességben és becsületben, hanem még meg is
izmosodhatott. Ez első sorban Brassó-, Kis- s Nagy-
Küküllő- s Fogarasmegyék t. közönségének s másod-
sorban t. munkatársaink érdeme, kik anyagilag és szel-
lemileg támogatták lapunkat.

Az ötödik év utolsó negyede előtt állva, újból
kérjük a t. közönség s t. munkatársaink kegyes támo-
gatását, melyre most, midőn lapunk nagyobb bitá-
sára törekszünk, fokozott mértékben volna szükség-
günk.

Lapunk iránya ugyanaz marad, mint eddig volt:
politikai tekintetben szabadelvű párti, de azért min-
denben függetlenül kimondva véleményünket; egyéb-
ként nemzeti, mint az E. M. K. E. brassó- s küküllő-
megyei választmányainak hivatalos közlönye, odátöre-
kedve, hogy e hazában legyen érzületére nézve min-
denki magyar.

Öt éves multunk kezeskedik ez irány további hű
követéseért.

Ipar és kereskedelem es általában közgazdaság
athatós fejlesztőjét fogja bennünk birni jövőre is,
közművelődési intézményeink: egyház, iskola s ma-
gánegyesületek mindenkor s mindegyik iránt egyenlően
kész szolgáját.

Törekvésünk lesz: minden magyar és álta-
lában hasznos intézményt egyenlően szol-
gálni, — csak kérjük a t. közönség szives támoga-
tását, hogy ne csak továbbra is fenn tarthassuk e lapot,
mint Brassó-, Fogaras-, Kis- és Nagy-Küküllőmegyék
magyarságának és általában közönségeinek közlönyét,
— hanem fennállása hatodik évének beálltával meg-
nagyithassuk.

Az előfizetési feltételek lapunk homlokán lát-
hatók:

Október—decemberre 1 frt 80 kr. Külföldre 5
frank.

Kérjük tisztelettel az előfizetések szives mielőbbi
megujtását és lapunk terjesztését.

A »BRASSÓ« szerkesztősége
és kiadóhivatala.

A „BRASSÓ TÁRCZAJA.”

A mostoha.

— Elbeszélés. —

Báró D. Ilma levele Somosy Margithoz.

II.

[Május 7. Éjfélt után 2 óra.

... Egy óra is életünkben, mennyi szép ab-
rádunkat hiúsítja meg!

Ezeltől egy órával még azt hívéim, hogy elége-
dett leszek; ha kötelmeimet hiven fogom teljesíteni,
az majd megnyugvást fog adni.

A világ előttem csak azokból állt, a kik közel
álltak hozzám: de egy párbeszéd, melyet a földézetem
hallék, meggyőzött, hogy létezik egy más világ is, a
mely a nélkül, hogy ismerne, elítél és elkarhozhat,
mert egy nejtől elvált férfiú nejtévé lettem.

Oszkár tarokkozott báró M.-mel s én, megunva
őket nézni, a földézetre menék.

Gyönyörű éj volt; a hold ezüst fénye messze
megvilágította a gyönyörű tájékat. Gondolatom hozzád
ragadt, kedves Margitom. Tudod-e, hányszor néztük a
hold ezüst fényét... hányszor ábrándozánk a sze-
liden áttekintő hold lágy sugarainál?... Olyankor
a halk hangon beszéltél nekem arról az édes, boldogító
szerelemtől!...

Most is halk hangok érintik füleimet, csak hogy

A francia választások.

Budapest, szept. 24.

Franciaország lakossága ítélte Franciaor-
szág legközelebbi sorsa felett: a szavazó-urnák
előlépve, hallatá döntő szavát.

Boulanger apellálása a néphez hiábavaló
volt, Franciaország népe nem érez többé haj-
landóságot holmi kalandok iránt s óhajtja a
békét, a rendes fejlődést.

A republikánusok ennél fogva győztek, —
a választás, dacára a monarchisták, boulan-
gisták erőfeszítéseinek, kedvező reájok nézve.
Mert köztársasági kormányt Franciaország-
ban, ha még oly kifogástalanul viszi vagy
vinné is az ügyeket, mint a hogy pedig nem
vitte eddig, beláthatlan időig még mindig
volnának ugyan ellenségei: a köztársaság elvi
ellenségei, a monarchisták tudniillik, kik ál-
landó veszélyt képeznek a köztársaságra. —
Ámde ez elvi ellenségek lába alól a talajt
kivonni, épen a köztársasági pártok hivatása
és pedig példás magatartás által, nem követve
el oly borzasztó mulasztásokat és baklövése-
ket, minők az utóbbi években részükről tény-
leg elkövetettek.

Azok a majdnem hónaponként váltakozó
kormányok, támadtatva nemcsak az ellenzék,
de még saját pártjaik által is és cserben ha-
gyatva, bizony nem voltak alkalmasak arra,
hogy a köztársaságiak akár kifelé, akár pe-
dig benn tekintélyt és sulyt szerezzenek. —
Akárhányszor csak szánalmat, gunyt és boszu-
ságot keltettek külföldön is, még odahaza is.

A kormányozni hivatott pártok egymás
közti viszonyai, a velük járó személyi torzsál-
kodásokkal együtt olyanok voltak, hogy ma-
gát a kormányzást általában majdnem lehetet-
lenné tették. E viszonyokból és gyöngeségek-
ből származott a vakmerően fellépő boulan-
gerismus is, mely már-már megzavará az egész
francia nemzet fejét. Egy szóval, a respub-
lika sok és sokféle támadási pontot nyújtott
maga ellen s a választási küzdelembe is, mely-
ben pedig nagyon sok forgott a kockán, nem
egyesült, tömör phalanxként ment bele a re-
publikanizmus, hanem megoszolva, töredékekre
szakadozva.

Hogy mindazonáltal előnyükre ütött ki a

vasárnapi választás, annak ugyan örvendhet-
nek, ha hogy az október 6-iki pótválasztás nem
billenti fel a mérleget.

Hátha még azok a hibák, gyöngeségek,
egymásközi torzsalkodások és fejletlenségek
nem történtek volna! Ez esetben, meg vagyuk
győződve, hogy már a választás első napja is
ugy ütött volna ki, hogy a köztársasági kor-
mányzat többségét és végleges győzelmét nem
kellene némileg problematikusnak tartani a
még hátralevő, nagyszámu szűkebb választá-
sok miatt.

Valószínű azonban, hogy a pótválasztás
sem fogja nagyon megváltoztatni a mérleget:
a francia kamara a jövő hat évben is csak
oly partalakulás színtere lesz — csekély kü-
lönbséggel, — mint eddig volt.

A jelzett, kedvezőtlen előzmények és hi-
bák után, ilyen végeredmény is még mindig
nagy positiót biztosítana és jelentene a repub-
likanizmusra nézve; de ez utóbbi igazán büszke
és önértékes csak olyan eredményre lehetne,
mely azt mutatná, hogy a köztársaság ellen-
ségei, bármi néven nevezzék is magukat, szem-
látomást és jelentékenyen megfogyatkoztak. Ez
volna csak komoly sikernek nevezhető, mert
azt jelentené, hogy a köztársaság tért foglalt,
hódított a francia nemzet közszellemében s
ez igen nevezetes czélpont, — mely felé re-
publikánus kormányoknak öntudatosan töre-
kedni kell.

Mindazonáltal legnagyobb diadala a köz-
társasági pártoknak az a nagy kudarcz, a me-
lyet Boulanger vallott, mert habár ő maga s
vezértársai nyertek is mandátumot, kudarcza
óriási s most már hiába apellál a plebiscitum-
hoz: az tette csuffá, az ütötte el rajta a port.

Azonban van Boulanger és társai megvá-
lasztásában még mindig valami nagyon leverő
a köztársasági Franciaországra, mert az a
tény, hogy az ex-tábornokban sulyosan kom-
promittált s kegyetlenül leleplezett párt embe-
rei még mindig ott figurálnak a francia nem-
zet szemei előtt és újra beválasztatnak a par-
lamentbe, bizonyítja, hogy a republikánus
szellem még mindig nem oly erős és öntuda-
tos, hogy ez embereket megsemmisítse, tenden-
cenciáikat lehetetlenné tegye.

A francia kormány s köztársasági pártok

gyermekéért, a kiket kegyetlenül elválasztott édes
anyjuktól?...

Tovább nem hallgathatám e borzasztó beszédet,
tántorogva mentem kajüttömbe.

Tehát engem vádolnak, hogy Oszkár elvált ne-
jétől? Rossz, szivtelen teremtsnek mondanak, mert a
szegény elhagyott gyermekeknek jó anyjuk akarok
lenni. Oszkár mondják a vétkesnek, mert elég gyen-
géd volt, nejtére semmi olyast fel nem hozni, a mi ál-
tal a világ megvetette volna; ő egyszerűen azt mondá,
hogy: gyűlöli.

A báróné azért nem tett ellenvetést, mert jól
tudá, hogy férjének olyan bizonyítékai vannak kezé-
ben, a melyeket, ha felmutat, mindenki megvetéssel
fordul el tőle. Oszkár nem akarta meggyalázni a vi-
lág előtt gyermekei édes anyját.

Azt mondják továbbá, hogy én szakítottam el
gyermekétől az édes anyát.

Oh, ha tudnák, hogy az anyának nem kellett
a gyermekek! Oszkár azt mondá neki:

— Bármily rossznak kellett is mégismernem
önt, asszonyom, leányát nem tagadhatom meg a nél-
kül, hogy be ne bizonyítsam a törvény előtt, miként
méltatlan anya s rábizni leányát nem lehet. Ezt azon-
ban, tudja, hogy nem teszem; megígérttem azon
végzetes éjjel, ... midőn meggyalázott, hogy a vi-
lág előtt sohasem fogom megsemmisíteni, ha az elvá-
lasztással nem fog rá kénszeríteni.

igyekezzenek ezt a szellemet kiirtani. De ezt csak úgy tehetik, ha a pártok nem hirdetik az egymás elleni gyűlöletet, — ha a köztársaság őszinte hívei egy tömör pártot képeznek.

Megtörténik-e ez valaha, vagy nem, az természetesen a messze jövő kérdése. De hogy előbb-utóbb meg kell történnie, az biztos, mert addig Franciaország belbékéje nincs biztosítva.

—gy.

Belföld.

Brassó, szept. 25. (Tisza miniszterelnök nagyvaradi beszéde.) A beszédben, a melyet Tisza Kálmán miniszterelnök Nagyváradon tartani szándékozik, az általános politikai helyzet megvilágításán kívül, a közigazgatási reformot illető előmunkálatokról is szándékozik nyilatkozni és az eljárási módot előadni, melyet a kormány a reform keresztvitelében követni szándékozik. A közigazgatási reform vezérelvei már megvannak állapítva és megnyerték a miniszterelnök helybenhagyását Ostendéből.

Brassó, szept. 25. (A király a hadgyakorlatokon.) Ő felsége — mint jelentettük — e hó 23-án érkezett Monorra, a honvédségi zárgyakorlatokra. Ladányi főszolgabíró üdvözlő beszédére ő felsége messzehatolag körülbelől a következő szavakkal válaszolt: »Hűségük és hódolatuk nyilatkozatát szívesen veszem, de reményem, hogy nemcsak szóval, hanem tettekkel is igazolni fogják azt és nem fog ismétlődni azon gyalázatos eset, mely a múlt éjjel történt és iparkodni fognak a tetteseket kipuhatolni, hogy azok méltó büntetésüket elvegyék és bebizonyítsák, hogy itt a rendet és csendet fenntartani tudják.« Ő felsége Gödöllőről, e hó 21-iki kelettel kéziratot intézett Rainer főherczeg tábornagynak, melyben a következőket mondja: »A jaroslai és leitomischli zárhadgyakorlatok befejezte után szükségét látom, hogy kijelentsem, menyire meg voltam elégedve az említett gyakorlatokban résztvevő mindkét fegyvernembeli landwehresapatok katonás, jó magatartásával, fegyverzettségével, kitartásával és képzettségével. Ez örömdetes eredmények, különösen a lovasság folytonos fejlődése, újabb tanúságot tesznek kedveltségű hatóság befolyásáról, melyért önnek ismételtet köszönetet mondok.« Ő felsége egyúttal meghagyta, hogy a résztvevő parancsnokok és csapatoknak legteljesebb elismerését és megelégedését fejezzék ki.

A brassói magyar dalárda.

— Levél a szerkesztőhöz. —

A »Brassó« fennállása óta mindig legelkessebb támogatója lévén a mi dalárdánknak, újabb időben is sokat foglalkozott ezen kulturintézményünkkel, közölve lelkes cikkeket a szegedi győzelemről s azután Biró Sándortól keserű szemrehányást a közönségnek.

Ez indít engem arra, hogy néhány szót szóljak én is a dalárdáról s teszem ezt épen most, a vásár-

A báróné erre hangos kacajba tört ki, s azt felelé, hogy nem akar egy nyomorék gyermeknek apó-lója lenni, tartsa meg csak ő mind a két gyermeket . . .

Szegény kis Gizella, pedig általa lett nyomorék. Mert egyszer, midőn a gyermek másfél éves volt, a kertben volt dajkájával s a bárónéval; rövid ott időzésük után egy igen bizalmas udvarlója kereste fel a bárónét, kinek a dajka terhére lehetett, mert valamely ürügy alatt elküldé a kastélyba.

A dajka a kis leánykát anyja felügyeletére hagyva, eltávozott.

A kis leányka egy kerti asztalon bábujaival játszott. A könnyelmű anya udvarlója hízog szavait hallgatva, egész elfeledé gyermekét; csak akkor lett figyelmes, midőn annak szivetrázó sikoltását hallá!

A szegény kis teremtes leesett az asztalról s mindkét lábcsakáját kitöré. Az orvosok mindent elkövettek, de azért lábaira lépni többé nem tudott. Most már csak mankó segítségével járhat.

Ez a szegény nyomorék nem kellett az anyának, mert a könnyelmű nőnek terhére lett volna udvarló körében.

Hallom, hogy Párisban igen vig életet él, a hová gróf K-val ment az elválás után.

Holnap honn leszünk. Vajjon mi vár rám ott-honn? . . . oh csak szívesen fogadának gyermekeim, akkor azt hiszem, hogy hamar el fogom feledni a halottakat. Én azon leszek, hogy méltó anyja legyek a méltatlan anya gyermekeinek.

Jövő levelemben, azt hiszem, arról biztosíthatlak kedves Margitom, hogy elégedett szerető

Ilmád.

(Folytatása következik)

napi közgyűlés után, melyen — elég meggondolatlanul — a dalárda feloszlása, illetőleg működésének be-szüntetése volt napirendre tűzve.

Biró Sándor szemrehányásában tagadhatatlanul volt sok igaz is, de azért én azt még sem tartom helyesnek, mert elvégre dobbal nem lehet verebet fogni s ily felszólalásokkal, bár tartalmazzanak sok igazat, rendesen többet ártunk az ügynek, mint használnak. Mert elvégre a dalárdát a társadalom tartja fenn s azt édesgetni kell magához, megnyerni magának és nem kényszeríteni. Én nem tudom ugyan, mi tartja vissza az illetőket, kikre az a cikk részben célozni akart, a dalárdába való belépéstől, de elvégre valami okuknak csak kell lenni s addig itélni igazságosan nem lehet, míg mindkét félt nem hallgatjuk meg. Mert jól emlékszem arra, hogy vannak nálunk egyének, kik igen tevékeny tagjai voltak évekket ezelőtt a dalárdának s ma passiv viselik magukat az intézmény nagy kárára. Valami mélyebb oknak kell itt lenni, melyet nem akarok fűrkészni. Daczára ennek nem is helyeslem maguktartását, mert elvégre ha elégedetlenek egy intézmény vezetésével, vagy másnemű sérelmök van, nem a passivitas módja a jogorvoslatnak, hanem bent az intézményben kell arra orvoslást keresni. Azonban ezt csak mellékesen s csak azért akarlam érinteni, mert Biró Sándor oly nagy súlyt fektetett erre.

Felszólalásom indító oka egészen más: a pártoló tagok részvétlensége, a mely miatt általános a panaszs s nem is alaptalanul, mert közöny tényleg létezik.

Mielőtt azonban erről szólnék, legyen megengedve egy részletet az idei rendes dalárdai közgyűlésből ideállítani:

Következtek az indítványok: Sztérényi József pártoló tag, utalva a pártoló tagok részvétlenségére, annak okát abban látja, hogy azok csak piscus masculusok, kik csak azért vannak, hogy fizessenek, kötelességekkel birjanak, de jogokkal nem. Indítványozta, hogy a pártoló tagoknak adassék meg a szavazási jog a közgyűlésen, a választhatósági jog nélkül.

Általános szörnyűködés a működő tagok között.

Dr. Hoffman Frigyes pártoló tag melegen üdvözlö az indítványt, csak hogy annyiban módosítja azt, hogy a választmány egyharmada pártoló tag legyen. Még nagyobb szörnyűködés.

Az összes működő tagok között egyetlen egy tag volt, Binder Jenő, a ki hozzájárult az indítványhoz, a többi mind ellene. De mert egyszerűen elutasítani magától a dolgot nem lehetett, a kérdés tanulmányozás végett a választmányra bízott. Azaz: ad graecas calendas elbánásban részesült.

És tényleg a dalárda választmánya fölöslegesnek tartotta e kérdést szélesebb körben tárgyalni, szóval vele foglalkozni.

Ebben látom én a pártoló tagok közönyének egyik nagy okát, azaz: a működő tagok nem biznak a pártoló tagokban, félnek tőlük, mintha azok felforgatni akarnák a dalárdát. Másképp nem is érthető ezen ártatlan jog megadása iránti ellenszenv.

Bár helytelenitem Biró Sándor cikkének azt a részét, mely a társadalmat különbözöké osztályozza s azzal az értelemmel bír, hogy a magyarság tekintélyesebbjei nem vesznek részt a dalárdában, egy pillanatra mégis követni akarom ez észjárását.

A magyarság tekintélyesebbjei csak pártoló tagok, míg a működők — Biró szerint — nagyobbára csak tanítók, kereskedő s iparossegédek. Nem természetellenes és egyenesen nevetséges-e az, hogy ha ezen tekintélyesebbek elmennek egy gyűlésre s ott indítványoznak valamit, legyenek bár háromannyian, mint a — Biró szerint — kevésbbé tekintélyes működő tagok, azok mégis leszavazzák őket, ha úgy tetszik. Azaz, a kisebbség leszavazza a többséget; 30 működő tag leszavazhat 250 pártoló tagot.

Az ilyen rendszer igazán nevetséges. Nem láták-e a debreczeni dalárdánál, hogy ott az elnök is a pártolók közül való; Kolozsvárt elnök és alelnök csak pártoló tagok, szóval mindenütt, a hol egy nemes cél követtetik, mert hisz egy ily kulturális intézménynek azért leszünk tagjai, hogy azt fejlesszük, az egyik hangjával, a másik pénzével. Hisz mit csinálna a dalárda, ha csupa hangja volna s semmi pénze? Mindkét áldozat egyenlő, bár elismerem, hogy a hangbeli több fáradtsággal jár, de azért a jogoknak egyenlőknek kell lenni.

Én azt hiszem, hogy a dalárda nem panaszkodik egész jogosan a pártoló tagok közönyösségére, mert neki, t. i. a vezetőknek, vagy mondjuk működőknek nagy részük van ebben. A pártolók akkor voltak legközönyösebbek a dalárda iránt, mikor feladták jogaikat. Itt volt a legnagyobb hiba s a mig ezt helyre nem hozatik, addig nem is várom a helyzet javulását; addig olyan lesz a részvétlenség, mint most

a vasárnapi közgyűlésen is volt, ily fontos, a dalárda léte fölött döntő tárgy daczára, összesen 10, mondhatiz pártoló tag jelent meg. De minek is mentek volna el? Ha a működők nem akarnak valamit, akarhatják az összes pártolók s hiába!

Az a dalárda legnagyobb ellensége, a ki ezt nem látja be, bár tudom, hogy a vezetők azt tartják annak, ki ezt sürgeti. De ezzel én nem törődöm, azért elmondtam itt véleményemet, mert az a nézetem, hogy a betegség gyógyításának alapja a diagnosis megállapítása. A társadalmi betegségek legtöbbje onnan származik, hogy egyesek túlsúlyra akarnak emelkedni az összesség rovására. Ennek pedig egészséges társadalomban előfordulni nem szabad.

A társadalomban egyenlők vagyunk mind, egyik a másikért tartozik lenni, nem az összesség egyért, és ebből kifolyólag legalább is meggondolatlanok kell találnom a dalárda vezetőinek azt a tettet, hogy oly könnyen, egy nem sikerült előadás miatt — melynek oka azonban ismét nem egyedül a közönség — az egylet felosztatását akarják eszközölni. Mert a működés be-szüntetése ezzel teljesen egyértelmű.

Köszönet érte Harmath Lajos, Koós Ferencz és Rombauer Emil pártoló tagoknak, hogy ez nem sikerült, a mi lemoshatatlan szégyenfolt lett volna magyarságunkon.

Egy őszinte pártoló.

Külföldi szemle.

Brassó, 1889. szept. 25.

A francia belügyminiszter jelentése szerint eddigé 560 választás ismeretes.

Megválasztatott 224 köztársasági. (Ebből 166 mérsékelt, 58 radikális).

Ellenzéki 159 választatott, royalista 86, bonapartista 51, boulangista 22.

Szűkebb választás lesz 177 helyen. Ezek közül 135 helyen vannak a republikánusok előnyben.

A választások eredményével az összes lapok meg vannak elégedve és annak a reménynek adnak kifejezést, hogy az új képviselő házban a kisebbségnek 225 szavazata lesz.

A nápolyi »Piccolo« című hirlap szerint Caporali, a Crispi kormányelnök ellen elkövetett merénylet tettesét, nem a rendőri fenytőbíró, hanem esküdtsek elé állítják. Az államügyész Caporali büntetést előre megfontolt szándékkal és alattomosan elkövetett gyilkossági kísérletnek minősítette, tekintettel arra, hogy Caporali Crispi lakása körül ólalkodott s egy természetadta fegyverrel végbeviendő nagy tette készült és tekintettel végre arra, hogy a követ megélesítette.

Natalia exkirályné levélben értesítette Sándor királyt, hogy szeptember 29-én délután Belgrádba érkezik. Ezzel szemben kormánykörökben Milán királyt is Belgrádba várják. Attól tartanak, hogy Milán, támaszkodva az alkotmány 72. szakaszára, a legvégső eszközökhöz fog nyulni és a fenyegető ultimatumot, hogy t. i. Sándor királyt magával viszi, megvalósítja. Ristic ezt reméli, hogy a kellemetlen situációt mégis kikerülhetik, ha sikerül neki az anyakirálynét arra rávenni, hogy fiának meglátogatása után Belgrádot ismét elhagyja és így Milán király akarata iránt hajlandóságot mutat. A királyné fogadtatásának egyáltalán semmiféle hivatalos jellege sem lesz. Sándor király nem várja édes anyját a hajóállomáson és a királyné sem száll a konakba, hanem, mint már jeleztük, Bucsetics aszszonyhoz megy. Politikai körökben azt hiszik, hogy a királynénak orosz barátai tanácsolták a visszate-rést Belgrádba és a királyné azt hiszi, hogy ügyét a skupstina előtt elintézheti, mert bizik ismeretes népszerűségében s azt hiszi, hogy ennek következtében, a skupstinától mindent remélhet. Másrészt jelentik hite-elt érdeklő forrásból, hogy a czár azt tanácsolta Nataliának, hogy Szerbiában létekor tartózkodjék minden politikától.

Károly román király szombaton elhagyta Sinaiát, hogy a trónörökös és Manu hadügyminiszter kíséretében megtegye a már jelentett kirándulást Constanzára és Galatzra. Mielőtt a király Dobrudsába megy, Festinél megtekinti azt a pontot, a hol az állandó Dunahid építtetnek. A Dobrudsából a király Czernavodán és a Dunán át tér vissza, és mint az odautazáskor, megalapodik Galatzon a hol L. Catargiu miniszterelnök fogadja a királyt. Galatzon és vidékén az építkezés alatt levő dockok és erődítmények megtekintése van tervezve.

A marokkói szultán f. hó 22-én körülbelül 20.000 fős katonasággal tartotta ünnepélyes bevonulását Tangerbe. A szultánt az európai telep is üdvözlölte. A városban és környékén a szultán rendeletére az összes európai lakásait katonaság őrzi, nehogy zavargások forduljanak elő.

Az E. M. K. E. a színészetért.

Az E. M. K. E. magáévá tette a magyar színészet ügyét is. Mint minden hazafias cél, ez is támogatóját találta az Emke-ben. A támogatás természetesen nem lehet anyagi, mert hisz az Emke-nek nincs is módjában, — hanem tisztán erkölcsi.

E támogatás első jele abban a körlevélben nyilvánul, melyet az igazgató választmány az egyesület összes, mintegy 80 fiókjához intézett.

E körlevél következő:

Nagyérdemű elnökség!

Igazgató választmányunk f. hó 12-iki ülésében a magyar színészet erkölcsi támogatását az erdélyi részekben elvileg kimondván, van szerencsénk e határozatról a nagyérdemű elnökséget hazafias tisztelettel értesíteni.

Ez értesítésünk kapcsán bizalommal kérjük a nagyérdemű elnökséget, szíveskedjék hatásköre területén a magyar színészet gyámlolását hazafias kötelességei közé sorolni. — A nemzeti színészet a magyar nyelv, a magyar kultúra terjesztésében elsőrendű tényező s különösen ott vár felkarolásra, hol az idegen nemzetiségek magyarságunk felett tulsúlyban vannak.

Az egyes városokban időnként működő társulatoknak a bérlet eszközésénél segítségere lenni, a közönséget a látogatásra buzdítani, azok a módok, melyekkel valamely társulatnak egy városban való fenntartását biztosítani lehet.

Midőn kérésünket megújítjuk, megjegyezzük, hogy a magyar színész egyesület igazgatósága Budapesten (VIII. vas. u. 15. sz.) a netán szükséges felvilágosításokkal szívesen szolgál, érzésben egyenesen oda méltóztatásuk fordulni.

Kolozsvár, 1889. szept. 18.

Honfiúi üdvözléssel

gr. Béli Ákos,
alelnök.

Sándor József,
főtítkár.

Egyletek s intézetek.

A »Brassói Magyar Dalárda« választmánya f. évi szeptember 22-én következő felhívást bocsátotta ki:

Meghívás. A »Brassói Magyar Dalárda« f. szeptember hó 22-én vasárnap délután 2 órakor az egyesület helyiségében rendkívüli közgyűlést tart, melyre ezimedet tisztelettel meghívjuk. A közgyűlés tárgya. A Dalárda nyilvános működésének, illetve fellépésének beszüntetése. Brassó, 1889. szept. hó 18-án. — A választmány.

A közgyűlésen, melyre a működő tagokon kívül tiz pártoló tag jelent meg, Killyényi Endre elnök tetszéssel fogadott megnyitóját után, felolvastatott a választmányból kiküldött bizottságnak javaslata, melyet a választmány is magáévá tett volt. E javaslat lényege abban kulminált, hogy a »Dalárda«, tekintettel azon sajnós körülményekre, hogy a brassói magyar közönség egy darab idő óta nem pártolja úgy a dalárda előadásait, mint azt megvárni lehetne, egy időre szüntesse be nyilvános előadásait.

Ezen indítvány felett élénk eszmecsere indult meg pro et contra, mely közel három óráig tartott, de elvégre is az indítvány nem nyert többséget, hanem kimondatott határozatilag, hogy a pártoló tagok legközelebb hivassanak össze Koós Ferencz Emke fiókegyleti elnök által, megbeszélendő azon módokat, melyek által a brassói magyarságnak a »Dalárda« ránti melegebb pártolását lehetne fölkelteni. Aztán adassék a Dalárda által még ez évben egy rendes előadás s a »Dalárda« jövője felől csak azután határozanak a működő tagok.

Ugy vagyunk értesülve, hogy Koós Ferencz Emke elnök a pártoló tagokat legrovidebb idő alatt összefogja hívni az Europa »Székely Mózes« termébe.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Lapunk azon tisztelt előfizetőit, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük hátrálékaik mielőbbi szíves beküldésére.

Személyi hírek. Gróf Bethlen András főispán — mint Szebenből írják lapunknak — onnan elutazott. A főispán ur előbb Bethlenbe utazott, onnan pedig 2—3 heti tartózkodásra Párisba, a világhírlapítás megtekintésére. — Gróf Bethlen Gábor főispán és Emke elnök állapotában öröndetes javulás állott be, úgy hogy a nemes gróf már elhagyta az ágyat s jövő hó 12-én személyesen fog elnökölni az Emke igazgató-választmányi ülésén. — Klima Miklós orsz. állami főállatorvos a száj és körömfájás tárgyában hivatalos fölülvizsgálat céljából kedden délelőtt városunkba érkezett.

Szent-Mihály-napja közeledik. Ez látszik már a városban. Mindenütt költözködés, mindenütt rendtelenség, a mint az ilyenkor lenni szokott. A trokások aranykora ez!

Felhívás. Az Emke brassómezei fiókegylete idei rendes közgyűlését október hó 27-én tartván, felhívtnak ezennel az egyesület t. tagjai, ha netalán a közgyűlés elé valamely javaslatot szándékoznak terjesztetni, szíveskedjenek azt az ügyrend értelmében 8 nappal az ülés előtt, azaz október 20-ig alulírt titkárhoz be- küldeni. minthogy ellenkező esetben a közgyűlésen tárgyalható nem lenne. — Brassó, 1889. szept. 24-én. Koós Ferencz elnök, Szterényi József titkár.

Magyar színészet Brassóban. Miklóssy Gyula 52 tagu társulata holnap érkezik ide Fogarásból és már Szombaton, azaz 28-án megkezdí előadásait. Az első előadás lesz a »Suhancz«. — E szintársulat egyike lévén a legjobb vidéki társulatoknak, ismételtlen ajánljuk azt a t. közönség legmelegebb pártfogásába, remélve, hogy e társulat állandóan telt ház előtt fog játszani városunkban.

Tiszti estély. Ma este tartja a helybeli katonai tisztikar a Nr. 1. nagytermében a már jelzett, hangversenynyel egybekötött tánczvigalmát.

Hazatérő-katonák. A II. Sándor ezred Bosznia-ban időző századai ehó 30-án, vagy október hó 1-én érkeznek haza, miután három évet töltöttek Bosznia-ban.

A róm. kath. státusgyűlésen Brassóból részt vesznek: Möller Ede apátplebános, dr. Vajna Gábor ügyvéd és Ágoston Lajos főgymnasiumi tanár.

E. M. K. E. A kolozsvári igazgató-választmány me le g h a n g u körleveleket intézett valamennyi fiókegylet választmányához Koós Ferencz »Életem és emlékeim« című műve es Veress Endre »Bukaresti magyar képes naptára« pártolása tárgyában. Előbbi jövedelmének 50 százalékát a Brassó bolgárszegi Emke óvó-alapnak, utóbbi az Emkének szánta. Ezen körlevelek értelmében van szerencsénk a t. közönség figyelmét a két műre felhívni. Előfizethetni előbbire 3 frttal, utóbbira 60 krral Szterényi József fiókegyleti titkárnál.

Közvacsora. A helybeli protestáns nőegylet által október 5-én rendezendő jótényonyozélu közvacsora meghívói már szétküldettek. Kik tévedésből nem kaptak volna meghívót, szíveskedjenek az egyesület elnökségéhez fordulni.

Segédpap-választás. A helybeli ág ev. belvárosi egyházközség Farsch Adolf tanárt választotta segédlelkészül.

Biztonsági petroleum-por a neve annak az új találmánynak, mely, Kiss Vilmos és társa budapesti cég tulajdona, a petroleum s borszesz-robbanások megakadályozására való. Feltalálók városunkban lévén, főraktár állítása céljából, szerkesztőségünkben is megjelentek kísérlet eszközésére. Az ugynevezett »biztonsági-petroleum por«-ral a kísérlet jól sikerült, bizonyos tekintetben pedig meglepő volt. Egy közönséges lámpába petroleumot öntöttek, ehhez egy kis adagot kevertek a porból és a lámpabélt felül is, alul is meggyújtották a nélkül, hogy a petroleum felrobbant volna. Majd forralt petroleummal tettek hasonló kísérletet. A lámpában keletkezett gázok akkor sem robbantak fel, mikor égő gyufát hoztak azok közelébe. A szer spiritusznál hasonló sikerrel alkalmazható. A találmány igen nagy horderejű s elterjedése sok szerencsétlenségnek lesz megakadályozója.

Kossuth Lajos és a kalotaszegi varrottas. Gyarmathy Zsigáné a gyönyörű s ma már mondhatni európai hírű »Kalotaszegi varrottas«-ból néhány igen szép darabot küldött Kossuth Lajos nagy hazánkfia-nak és nővéreinek, Rutkaynénak. A napokban viszonzul Kossuth Lajos saját arczképét küldé meg az arczképre irt következő sorok kíséretében: »Kossuth Lajos Gyarmathy Zsigáné urhölgynek, a kalotaszegi nép-iparművészet lelkes védasszonyának nagyrabecsülése s mély tisztelettel köszönete jeléül, az örömmel fogadott s nagy becsben tartott varrottas ajándékért. Turin szept. 1889.« Rutkayné levélben köszönte meg Gyarmathynének az ajándékot. Levelének erre vonatkozó része így szól: »A mi a varrottast illeti, teljes elismeréssel és nagy örömmel gyönyörködtünk benne; kérem mondja meg a kalotaszegi nőknek, hogy Olasz-hon női gyönyörködve szemlélik munkájokat: a szép varrottast«.

Merénylet a csár ellen. Ujabb, Pétervárról érkező hírek jelentik, hogy a csár ellen, Kopenhágába való elutazásakor merénylet tervezett, mely azonban nem sikerült.

Verekezés Bodolán. Lapunk 106. számának híro-vatában megemlékezés történt egy bodolai verekezésről. Mint hiteles forrásból értesülünk, Bodolán semminemű ily kihágás nem fordult elő, s így e hír be-küldője csak a levegőből merítette tudósítása anyagát.

Megrendítő tragédia színhelye volt e hó 19-én délelőtt Poroszló mezőváros: Mándy Imre gazdatiszt agyonlőtte dr. Tóthmayer Ferencz kolozsvári születésű.

körörvost s azután a maga életének vetett véget a gyilkos fegyverrel.

Királynék étkezése. Victoria angol királynő kizárólag a skót konyhát kedveli. Az ő étkezése rendszeren zabliszt-levesssel kezdődik. Különösen szereti a nyers-sonkát, sört iszik és igen kisült, száraz kenyeret eszik. — A séd királyné étkezése kiadósabb, rendszerint beafsteaket eszik minden étkezésnél, igen gyakran nyers lazacot, svéd módra elkészítve, azután zöld babot és olajban sült tojást. — A német udvarnál a francia konyha van divatban. De Victoria császárné jobban kedveli az angol konyhát és mindenek felett szereti a süteményeket. — A badeni nagyhercegné önmaga főzi pompás kávéját igen izléses orosz kávé-főzőben. — Az olasz udvarnál mindég kis arany edényekből étkeznek. Csak olasz bort isznak és mindig van fritto, egy articsókából, kakas-taréjból és májból készült étel. — A párisi grófné elfogadta az angol konyhát, Aumale herczeg asztalán naponként feltálalják a foghagymalevest. — Izabella királyné nagyon szereti a castiliai cocido-t mindennel, a mi azzal jár. Naponként van asztalán valenziai rizs. — A spanyol regens-királyné az osztrák konyhát kedveli. Sülteket eszik befőtt gyümölcsessel, különösen ribizkével. Spanyolországi tartózkodásának első idejében külön kenyeret evett, melyet egyik osztrák kísézője sütött az ő számára.

100.000 frtos hagyomány. Bubla Károly nagy-prépost, ki néhány napja hunyt el, végrendeletében 100,000 frtról rendelkezett. Ebből legtöbbet juttatott az esztergomi gyermek-szeminariumnak, de bőségesen megemlékezett a Szent-István- és Szent-László társulatról, a váci siketnéma tanintézetéről, a budapesti vakok intézetéről s összes rokonairól is.

Közigazdaság.

Vasuti szállítások: A m. á. v. igazgatósága az 1890. évben összes vonalai részére szükségrendő következő anyagokra hirdetett pályázatot: olvasztó té-gelyek, pirszen, világítási, kenési- és tisztogatási anyagok, fémművek, lámpa alkatrészek, kocs alkatrészek fémből, vasneműek, alkatrészek öntött és kovacsolt vasból, faneműek, festékek, olajok és mázok, rőfárak, kárpitok és szőnyegek, paszomány-czikkek, bőrárak, üveg neműek, vizállást mutató üvegek, táviradai anyagok, papirgyártmányok, különfélek, durrantyuk és rugyanta czikkek.

A szerződéses esetleg 3 évre is fognak köttetni. Ajánlati lehet a felsorolt czikkek mindegyikére külön. Pályázati határidő október 14. bántapénz 10%.

Ajánlati iverkaphatók a »brassói kereskedelmi és iparegyesület« irodájában, hol a pályázat is betekintethető.

Nyílt tér.*)

Malomfalvi Szász Károlylyal, ki eddig ügyvédi irodámban fogalmazó volt ez évi augusztus 31-től kezdődőleg, minden összeköttetésem megszűnt. Ő az én nevemben nem működhetik, és pénzeket fel nem vehet, tudomására hozom mindenkinek.

Brassó, 1889. szept. 23-án.

Kovács János,
ügyvéd.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerk.

Brassói vasutforgalom.

Vonatindulások: a) Budapest felé: vegyes vonat reg. 5 óra 54 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 15 perczkor; személyvonat este 7 óra 7 perczkor b) Bukarest felé: gyorsvonat reggel 5 óra 3 percz és délután 2 óra 14 perczkor. **Vonatérkezések:** a) Budapest felől: személyvonat délelőtt 9 óra 45 perczkor; gyorsvonat d. u. 2 órakor; vegyesvonat este 8 óra 32 perczkor. b) Bukarest felől: gyorsvonat d. u. 2 óra 5 perczkor s éjjel 10 óra 17 perczkor. Pénteken reggel 7 óra 23 perczkor különvonat érkezik Predeárlól.

Brassói piaci árfolyam.

— A pesti m. keresk. bank jelentése. —

Brassó, 1889. szeptember hó 26-án.

Román paipénz	20 frankos	9.45 vétel	9.47 eladás
» Ezüstpénz	» 20 »	9.40 »	9.45 »
Napoeleond'or (aranypénz)	» »	9.47 »	9.49 »
Török lira	» »	10.73 »	10.75 »
Arany	» »	5.58 »	5.60 »
Orosz papirrubel	» »	123.— »	124.— »

Társszerkesztők:

— Nagy-Küküllő megye részéről Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllő megye részéről Gyöngyösi István (D-Szent-Márton)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

Szám 19364.—889.

Hirdetmény.

A dr. Plecker János-féle alapítványi alpból egy 2000 forintnyi összeg árvabiztosítésként jelzálogi biztosíték és 6% kamatozás mellett kölcsönre kiadandó.

Kölcsönt keresők bővebb felvilágosítást az alólikt városi tanácsnál nyerhetnek.

Brassó, 1889. szeptember 7.

(361) 3—3

A városi tanács.

Sz. 5251—1889. t.lkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Hincz Theréz* végrehajtatonak *Zsugenár Dumitru* végrehajtást szenvedő elleni 80 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Brassó város határán fekvő, a brassói 3778 sz. telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 5962, 5963, 9843. és 13485. hr. sz. alatti fekvőknek — Zsugenár Dumitru-t illető jutalékára 1134 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1889. évi október hó 21-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. törvényszék t.lkvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok egyenkénti becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. lvi törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélyezni.

Brassó, 1889. évi július hó 31.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága:

Kovács,
egyes bír.

Szám 3490.—1889.

Hirdetmény

ae 1888. évre kirott hadmentességi díj tárgyában.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a folyó évi aug. 14-én kelt 1538.—89./i. p. ü. ig. szám alatt alulírt hivatalhoz beérkezett haddij kivetési lajstrom, ezen városi adóhivatalnál bárki által f. évi szept. 24-től, október 1-ig d. e. 8—12 óráig és d. u. 3—6 óráig betekinthező. Azon haddij kötelesek, kik a kivetést magassága által sérelmesnek tartják, a közigazgatási bizottsághoz címzett ebbeli felfolyamódásaikat a helybeli m. kir. pénzügyigazgatóságához beadhatják; azon esetben, ha jelen évben először rovatlak meg haddijjal, a haddij fizetési könyvbe történt előírástól számítandó 15 nap alatt, ha régebb haddijfizetők, legkésőbb október 9-ig.

Az előírt haddij összegek október hó 1-ével válnak esedékessé és egyszerre, az az, melyösszegekben legkésőbb november 30-ig a városi adóhivatal pénztárába befizetendő, mivel ellenkező esetben decz. 1-ével annak kényszereszközi behajtása telyszigorral fog követni.

Ezen oknál fogva a haddijkötelesek fehhivatnak, az 1889. évi hadmentességi díj előírása céljából legkésőbb 8 nap alatt alulírt városi adóhivatalnál megjelenni.

Végre mindazon haddijkötelesek, kik munkaadójukat változtatták az összeírás óta felhivatnak az 1883. évi IX. t.-cz. 4. §-a értelmében ezen személyváltoztatást alulírt hivatalnál azonnal bejelenteni.

Brassó, 1889. szept. 23-án.

A városi adóhivatal.

Kiadó lakások.

Két szépen butorozott utca-szoba 1-ső októbertől, egy butorozott udvari szoba 10-ik októbertől kiadó. Bővebbet:

Péter Mihály

lábbeli raktárba,

(376) 3—3

Nagy-utca, 498. sz. a.

Tenyészbival eladás.

A fogarasi m. kir. álladalmi ménes birtok sárkányi bivaltehenészetében 1 darab 4 éves, 3 drb három éves tenyészbika, 8 drb öreg, 7 drb öt éves és 4 drb három éves tehén szabad kézből eladók, azon megjegyzéssel, hogy a tehenek mind vemhesek, s részben fejősök.

Venni szándékozó tenyésztők részletes tudnivalók iránt sziveskedjenek akár levélben, akár személyesen az uradalmi igazgatósághoz Fogarason, fordulni.

(368) 3—3 A ménesbirtok igazgatósága

1000

veder bor a legkitünőbb borvidékről, 1887.—888. évi termés szakszerűleg kezelve, — eladó.

Venni szándékozik közelebbi tájékoztatást Jekel Gyula brassói ügyvédnél (Fekete-utca 391.) nyerhetnek.

60 32—50

Legolesőbb,
legjobb

legbiztosabb,
s legrégibb

TRÁGYASZER

czukorrépa, komló, szőlő, burgonya, len, vetemények, valamint általában mindennemű mezei termékek számára mely tartós hatású minden földben, a mi bizonyítható számos hírneves mezőgazdasági tekintély nyilatkozatával, — a

concentrált marhatrágya,
(Engrais de boeuf)

melynek nagy szerves szénsav-, phosphorsav- és káli-tartalmaért 60% szerves alkatrész mellett kezesség vállalatik.

SAXL TESTVÉREK

első cs. kir. szabad osztrák-magyar concentrált marhatrágya-gyára Temesváron.

Közp. iroda: Wien, III., Rennweg 20/51.

Minták s röpiratok

ingyen és bérmentve küldetnek.

Egyes jobb munkák, valamint egész könyvtárak készpénzen megvételnek.

Ajánlatok DOBROWSKY ÁGOST könyvkereskedőnek Budapest, IV. egyetem-u. 2. küldendő.

A legjobb

Brünni posztókat

szállítja gyári áron

SIEGEL-IMHOF

posztógyári raktár Brünben.

Egy elegáns

őszi v. téli férfi-öltönyre

elég 3.10 méteres, azaz 4 bécsi rőf hosszú szelvény. 1 szelvény kerül

4.80 frt. közönséges

7.75 frt. finom

10.50 frt. finomabb

12.14 frt. legfinomabb

valódi bárány-gyapjuból,

valamint felsőkabát-posztók, selemmel átszőtt kamarnok, palmerston s boy télikabátoknak, peruvienne s tosking szalonöltönyöknek, szövetek női ruháknak stb.

Jó árúért s pontos szállításért kezesség vállalatik. (327) 11—20

Minták ingyen s bérmentve.

HIRDETÉSEK

felvétetnek

a kiadó-hivatalban.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

Legkedveltebb savanyuvíz.

A „Répáti” ásványvíz mint legszénsavdusabb és legtisztább égvényes savanyuvíz

eltekirtve rendkívüli gyógyerejétől, melynél fogva kitünő sikerrel használtatik emésztési bajok, étvágytalanság, vesebajok, idegesség, vérszegénység, hólyagbajok és gyengélkedés ellen, tartós és kellemes íze folytán mint asztali és üdítő ital is a leghíresebb ásványvizeket jóval felülmúlja.

Szaktekintélyek véleménye szerint, szerencsés vegyi összetétele és rendkívül dús szénsavas — főleg kétszer szénsavas nátrium — tartalma folytán a „répáti” savanyuvíznek nemcsak hazánk valamennyi, de jóval gazdagabb vegytartalmánál fogva, a leghíresebb hasonló külföldi ásványvizek is alá vannak rendelve.

Kapható minden nagyobb fűszerkereskedésben, gyógyszerárakban és vendéglőkben, nagyobb vételnél

a főraktárban

Giesel G. Brassó.

Színház-utca 321.

(175) 20—24

Legkellemesebb borvíz

TUTSEK E. temetkezési intézete

Brassó, Nagy-utca 481. sz. alatt, a Tehénpiacz sarkán.

Alapított 1879-ben.

Ajánlja a jelen kívánalmaknak megfelelő, dús felszerelt raktárát mindennemű temetkezési cikkekben, a legolesőbb féléktől a legfinomabb, izléses kiállításukig, — nagyon jutányos árak mellett. Művirág-koszorúk és koszoru-szalagokból nagy kiválasztás. — Bizományi gyári raktár az első bécsi, légmentes szilárd készülékű

éreczkoporsókból.

Saját asztalosműhelyében készített minden fajta fakoporsókat nagyon csinosan és szilárdul készítve, melyeket olcsó árakban árusít.

Saját halotti diszkoci a szükséges halottvívőkkel.

Továbbá átvállal teljes kiállításokat is olyformán, hogy az illető gyászolóknak épen semminemű utánjárásuk nem leszen, és ilyeneket az illető vallásfelekezet rendje és szokása szerint olcsó árban intéz el.

Végül pedig bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani hatóságilag engedélyezett

közvetítő és cselédszerző intézetemet,

előre is biztosítván a n. érd. közönséget szolid és egyenes eljárásom felől.

Becsés pártfogásért esd kiváló tisztelettel

(32) 15—24

TUTSEK E.

„ALBINA”

takarék- és hitelintézet brassói fióktelepe leszámítol

jó küldeményeket (rimesse) 6%-al

engedélyez váltóhiteleket

(231) 7—*

6¹/₂—7% mellett,

mely utóbbiak a pénztári viszonyok szerint és a váltóösszeg időnkénti megfelelő redukálása mellett ismételt prorongálhatók.

Bővebbet az intézet irodájában

Brassó, főter 90. sz. a. naponként 8—2 óráig.